

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219208557
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7219208557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a z členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Františka Čisovského, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, XXX XX E. proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX E., právne zastúpeného Advokátska kancelária Hopferova, s.r.o., so sídlom Bajzova 2, 040 01 Košice, IČO: 47 254 220, o vyslovenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 4. augusta 2023, č.k. K2-13C/57/2019–397, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok č.k. K2-13C/57/2019–397 zo dňa 4.08.2023 v jeho II. a IV. výroku.

II. Mení rozsudok č.k. K2-13C/57/2019–397 v I. výroku tak, že žalobu o určenie absolútnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 24.09.2015 zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozhodol:

I. Určuje, že Zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi stranami dňa 24.9.2015 je absolútne neplatná.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.000,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozhodol tak o žalobe, doručenej mu dňa 23.09.2019, ktorou žalobca žiadal, aby súd určil, že „Zmluva o prevode obchodného podielu uzatvorená podľa § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka medzi žalobcom a žalovaným dňa 24.09.2015 je absolútne neplatná; uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.000,- eur, ako aj sumu 20.209,50 eur + úroky, z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.“

2.1. Žalobca dôvodil, že dňa 24.9.2015 uzatvoril v postavení nadobúdateľa so žalovaným v postavení prevodcu Zmluvu o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti LIVE club s.r.o., IČO: 45 935 696. Od uvedenej zmluvy odstúpil, pretože táto mala množstvo vád a to:

- spoločnosť bola po prevode v takom zlom stave, že žalobca ako jej jediný konateľ, nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť;
- spoločnosť kupoval s dvoma prevádzkami, do prenájmu mu bola daná len jedna;
- odplata za prevod obchodného podielu mala byť predmetom osobitnej dohody, ku ktorej nedošlo;
- prevodca nemal platné povolenie od hygieny ani od požiarnikov;
- prevodca bez vedomia a súhlasu žalobcu ešte pred prevodom spoločnosti odstúpil podnájom na Alžbetinej 15 a všetky zariadenia na uvedenej adrese predal tretej osobe, peniaze si nechal;
- prevodca nedisponoval revíznymi správami z elektrických zariadení;
- sociálna poisťovňa oslovila žalobcu o doloženie evidencie, keďže jedna zamestnankyňa nemala v poriadku papiere;
- prevodca neodovzdal žalobcovi vyúčtovanie pokladne, skladovú inventúru, evidenciu majetku ani evidenciu bývalých zamestnancov;
- žalovaný chcel naďalej bez vedomia žalobcu zostať evidovaný ako zamestnanec spoločnosti;
- problémy s faktúrami a evidenciou alkoholu, spoločnosti chýbali doklady v účtovníctve.

2.2. K okolnostiam uzavretia Zmluvy o prevode obchodného podielu uviedol, že žalovaný ho oslovil v septembri 2015 s ponukou na predaj prevádzky na Alžbetinej ulici č. 12 v Košiciach, kde kúpou spoločnosti sa mal stať vlastníkom oboch prevádzok. Súhlasil s prevodom obchodnej spoločnosti s tým, že žalovaný na odstúpenie prevádzky a obchodnej spoločnosti žiadal od žalobcu sumu 7.000,- eur, čo mal byť jeho splatený vklad ako spoločníka v spoločnosti. Dňa 24.9.2015 došlo k podpisu zmlúv (Zmluvy o prevode obchodného podielu a iných). Žalovaný mu tvrdil, že preberá iba prevádzku na Alžbetinej 12, všetko zariadenie z prevádzky na Alžbetinej 15 malo byť kompletne prenesené do prevádzky na Alžbetinej 12. Pred podpisom bola žalovanému zaplatená suma 7.000,- eur s tým, že za zariadenie a nábytok v prevádzkach podpísal žalobca žalovanému uznanie dlhu. Žalovaný žalobcovi dňa 9.10.2015 (čo bol akýsi úkon odovzdania a prevzatia firmy) odovzdal iba kľúče od prevádzky na Alžbetinej 12 a z prevádzky na Alžbetinej 15 mu mali byť odovzdané spolu s účtovníctvom, čo sa nestalo. Neskôr sa žalobca dozvedel, že prevádzku na Alžbetinej 15 odstúpil žalovaný bez jeho vedomia a súhlasu tretej osobe spolu s kompletným zariadením. K odovzdaniu účtovníctva došlo v novembri 2015, aj to iba za rok 2015. Žalovanému chýbali rôzne povolenia od príslušných úradov, prípadne neboli platné. Keďže nedošlo k odovzdaniu kompletnej účtovnej dokumentácie, žalobca sa rozhodol skúmať históriu spoločnosti a jeho zistenia ho viedli k odstúpeniu od Zmluvy o prevode obchodného podielu a k odstúpeniu od uznania dlhu, čo žalovaný odmietol. Suma bezdôvodného obohatenia 27.209,50 eur pozostáva zo sumy zaplatenej pri podpise 7.000,- eur, daňovej licencie 2015 vo výške 480,- eur, poplatkov a kolkov za hygienu 776,44 eur, nájmu 13.829,38 eur, rekonštrukcie 771,75 eur, zásobovania 4.231,93 eur, mzdových nákladov za upratovanie 120,- eur.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť argumentujúc, že 1. vyslovenie neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu je podľa § 137 písm. d/ CSP neprípustné, 2. uplatnené nároky sú premlčané, 3. ak by aj uvedené neplatilo, žalobca tvrdenia uvedené v žalobe nepreukázal.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav:

- žalovaný ako prevodca a žalobca ako nadobúdateľ uzatvorili dňa 24.09.2015 Zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorou „prevodca prevádza svoj obchodný podiel vo výške 6.640,- eur na nadobúdateľa, ktorý predstavuje 100 % podiel na základnom imaní tejto spoločnosti a nadobúdateľ tento obchodný podiel prijíma. Zmluvné strany vyhlasujú, že pokladničná hotovosť podľa odovzdaného účtovníctva bola odovzdaná pri podpise tejto zmluvy. Odplata za prevod obchodných podielov bude predmetom osobitnej dohody“ (článok II bod 1. Zmluvy). „Nadobúdateľ vyhlasuje, že pristupuje k Spoločenskej zmluve o založení spoločnosti s ručením obmedzeným LIVE club s.r.o. v jej aktuálnom znení“ (článok II bod 2.).

Prevodca vyhlásil, že jeho vklad ku dňu podpisu zmluvy bol splatený vo výške 6.640,- eur (článok I bod 2.). Vyhlásil, že ku dňu podpisu zmluvy spoločnosť nemá a ani neeviduje žiadne záväzky voči tretím osobám, vrátane orgánov štátnej správy a miestnej samosprávy, že prevádzaná časť obchodného podielu nie je zaťažovaná právami tretích osôb, nebolo na ňu zriadené záložné právo a nie je predmetom žiadneho exekučného konania, že ku dňu podpisu zmluvy nemá voči spoločnosti žiadne pohľadávky a záväzky (článok III, bod 1, 2, 3). Nadobúdateľ vyhlásil, že je oboznámený s majetkovým stavom a hospodárskymi výsledkami spoločnosti a že dňom podpisu zmluvy preberá všetky práva a povinnosti plynúce z prevodu obchodného podielu (článok III. bod 4, 5);

- podľa „Rozhodnutia jediného spoločníka“ pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti LIVE club s.r.o. daná spoločnosť udelila súhlas s prevodom obchodného podielu vo výške 100% na A. B. r.č. XXXXXX/XXXX (bod 1. programu), a zároveň ho vymenovala za konateľa spoločnosti (bod 3. programu);

- v písomnosti zo dňa 21.03.2016 s názvom „Odstúpenie od zmluvy“, v zmysle ktorej adresoval žalobca žalovanému odstúpenie od zmluvy o prevode obchodného podielu s odôvodnením, že podľa čl. II. bod 1. Zmluvy, odplata za prevod obchodných podielov bude predmetom osobitnej dohody, pričom do dnešného dňa nedošlo k prevodom obchodných podielov, iba k prevodu jedného obchodného podielu a nebola vôbec uzavretá dohoda o odplate za prevod obchodných podielov. Žalobca ďalej vytkol, že podľa čl. III. bod 1. Zmluvy „Prevodca vyhlasuje, že ku dňu podpisu tejto zmluvy spoločnosť nemá a ani neeviduje žiadne záväzky voči tretím osobám, vrátane orgánov štátnej správy a miestnej samosprávy“. Uvedené považuje žalobca za lživé a nepravdivé tvrdenie, čo majú preukazovať faktúry od viacerých spoločností. Ani vyhlásenie podľa čl. III. bod 3. Zmluvy „Prevodca vyhlasuje, že ku dňu podpisu zmluvy nemá voči spoločnosti žiadne pohľadávky a záväzky“, je tvrdením nepravdivým a lživým, vid' predchádzajúci bod. Tiež nie je pravdou, že by podľa čl. III. bod 4. Zmluvy „Nadobúdateľ vyhlasuje, že je oboznámený s majetkovým stavom a hospodárskymi výsledkami spoločnosti“ tak dodatočne žalobca zistil, že bol oboznámený iba s určitými informáciami. Podľa jeho názoru konanie zo strany žalovaného bolo protiprávne, teda nemohol odstupovať prevádzku na Alžbetinej 15 a ani v mene spoločnosti robiť žiaden úkon. Zároveň žalobca spochybňuje aj čl. IV. bod 6. Zmluvy s tým, že jeho prejav slobodnej a vážnej vôle zbavený akýchkoľvek omylov bol ovplyvnený tým, že ho prevodca uviedol do omylu a omyl využil. Žalobca opätovne argumentuje prevodom prevádzky na Alžbetinej 15 bez vedomia žalobcu cudzej osobe. V čase podpisu zmluvy mal mať žalobca všetky platné povolenia na fungovanie a malo mu byť odovzdané kompletne účtovníctvo firmy, ktoré mu však prevodca odmietol vydať. Povolenia si žalobca musel vybavovať sám, čo trvalo 4 mesiace a vznikli mu s tým náklady, ktoré si voči žalovanému uplatňuje. Žalobca namietal, že s účtovníctvom za predchádzajúce roky narábala aj sestra prevodcu, pričom údaje poskytovala súdu v konaní o výživné pre syna prevodcu. Podľa tvrdenia žalobcu, žalovaný naďalej vystupuje ako konateľ spoločnosti a otvára zásielky, ktorých adresátom je spoločnosť. Konanie prevodcu je podľa nadobúdateľa natoľko závažné, že nie je možné reagovať inak ako odstúpením od zmluvy;

- žalobca odstúpenie od zmluvy zasielal žalovanému, ktorý zásielku prevzal 23.3.2016;

- listom z 20.5.2016 právna zástupkyňa žalovaného zaslala žalobcovi odpoveď na odstúpenie od zmluvy, v ktorom uviedla, že toto odstúpenie považuje za neplatné. Citovala ustanovenie § 344 Obchodného zákonníka „Od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva, alebo tento, alebo iný zákon“. V zmluve nie je zakotvená možnosť odstúpenia a dôvody žalobcom uvedené nie sú dôvodmi na odstúpenie od zmluvy podľa Obchodného zákonníka, ani podľa iného zákona. Žalobca neuviedol konkrétne ustanovenia zákona ani zmluvy, na základe ktorých si právo na odstúpenie od zmluvy uplatnil;

- podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I, Oddielu: Sro, Vložky číslo: 26691/ V obchodnej spoločnosti LIVE club s.r.o., je sídlom spoločnosti od 6.10.2015 Uherova 1, Košice – mestská časť Západ. Jej predmetom činnosti je poskytovanie služieb rýchleho občerstvenia v spojení s predajom na priamu konzumáciu a kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi alebo iným prevádzkovateľom, spoločníkom A. B., štatutárnym orgánom A. B. (od 6.10.2015 s výškou vkladu 6.640,- eur);

- žalobca predložil súdu väčší počet pokladničných blokov na preukázanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom zásobovania, poplatkov, bez náležitej špecifikácie. Predložil súdu výpis zo živnostenského registra, ktorým argumentoval vo vzťahu k prevádzkarňam na adrese Košice – Staré Mesto, Alžbetina 12 (zrušená dňom 21.12.2016), Alžbetina 15 (zrušená dňom 9.10.2015). Predložil súdu Zmluvu o dodaní služby uzatvorenej podľa § 269 ods. 2 ObZ medzi dodávateľom VaV Partners s.r.o. a objednávateľom LIVE club s.r.o. s uvedením kontaktnej osoby – žalobcu. Predmetom zmluvy malo byť vykonanie zmien v spoločnosti LIVE club s.r.o. a zápis vykonaných zmien do obchodného registra.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 115 ods. 1 až 5, § 394 ods. 2, § 397 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len Obchodný zákonník alebo OBZ), § 37 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 457, § 458 zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník alebo OZ).

6. Podriadiac zistený skutkový stav pod príslušné právne normy dospel k záveru, že Zmluva o prevode obchodného podielu je absolútne neplatnou podľa § 37 OZ pre absenciu dohody o cene prevedeného obchodného podielu, na ktorú skutočnosť prihladal ex offa, teda bez toho, aby na dôvod absolútnej

neplatnosti upozorňovali strany sporu. Ďalšími námietkami žalobcu uvedenými v žalobe sa súd prvej inštancie nezaoberal, keďže na posúdenie absolútnej neplatnosti uzavretej zmluvy postačuje zistenie, že neobsahovala zákonom vyžadované obligatórne náležitosti.

6.1. Ako nedôvodnú vyhodnotil vznesenú námietku premlčania argumentujúc, že na premlčanie je potrebné aplikovať § 394 ods. 2 v spojení s § 397 OBZ, keďže žalobca si uplatnil nárok z obchodnej zmluvy.

6.2. Keďže plnenie z neplatnej zmluvy je štandardne bezdôvodným obohatením a ak ide o zmluvu vzájomnú, obidve zmluvné strany majú voči sebe postavenie obohateného a ukráteného, s povinnosťou vydať všetko, čo nadobudli na základe neplatnej zmluvy, žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi kúpnu sumu 7.000,- eur a žalobca žalovanému neplatne nadobudnutý obchodný podiel.

6.3. Ďalší nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vyčíslený žalobcom na sumu 20.209,50 eur považoval za nepreukázaný, pretože žalobca v žalobe uviedol rozpis požadovanej sumy s doložením veľkého počtu rôznych blokov a potvrdení, mnohé v mimoriadne zlej kvalite, s nemožnosťou zistiť, o aké platby sa jedná. Aj napriek tomu, že žalobcu na tento nedostatok upozornil a vyzval ho na riadnu špecifikáciu žalovanej sumy, žalobca si svoju povinnosť nesplnil. Súd prvej inštancie zdôraznil tiež skutočnosť, že bezdôvodné obohatenie musí byť vydané tým, kto sa na niečí úkor bezdôvodne obohatil a platba daňovej licencie, kolkov, nájomného, rekonštrukcie, zásobovania a mzdových nákladov za upratovanie, nie sú bezdôvodným obohatením sa žalovaného na úkor žalobcu.

6.4. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovaného, že žalobca zvolil nesprávnu žalobu, keď tvrdí, že zmluva o určenie neplatnosti právneho úkonu je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP, pričom tejto neplatnosti sa možno dovolávať len v prípade, ak takáto možnosť vyplýva z osobitného predpisu. Súd prvej inštancie sa odvolal na názorovú platformu, ktorá považuje žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu za žalobu o určenie, že tu nie je právo založené takýmto právnym úkonom a že neplatnosť právneho úkonu nie je právnou skutočnosťou, ale právnym hodnotením následkov určitej skutočnosti a je potrebné aplikovať ust. § 137 písm. c) CSP (napr. rozsudok NS SR 1Cdo/187/2016). Zdôraznil, že posudzovať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu výlučne podľa ust. § 137 písm. d) CSP nezodpovedá potrebám právnej praxe (Najvyšší súd ČR sp. zn. 30Cdo/4101/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/22/2018). Dospel tak k záveru, že na požadovanom určení absolútnej neplatnosti dotknutej zmluvy je daný naliehavý právny záujem, pretože na základe požadovaného výroku je možné iniciovať zmeny zápisu v obchodnom registri (čo by na základe výroku o bezdôvodnom obohatení nebolo možné) a prinavrátiť pôvodný stav aj s poukázaním na skutočnosť, že zmluva uzavretá medzi stranami je absolútne neplatným právnym úkonom. Súd prvej inštancie tak žalobe o určenie absolútnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 24.9.2015 vyhovel a vyhovel aj žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 7.000,- eur. Nevyhovel žalobe v časti uplatneného úroku z omeškania, ktorého výšku žalobca nekvantifikoval a neuviedol, kedy malo omeškanie dlžníka nastať a uvedené neodstránil ani po upozornení súdom.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa pomeru úspechu citujúc § 255 ods. 1 a 2 CSP a vychádzajúc zo záveru, že žiadna zo strán nemá v konaní plný úspech: žalobca bol úspešný vo vzťahu k výroku I.; čiastočne úspešný vo výroku II. a žalovaný bol prevažne úspešný vo výroku I.

8. Proti výroku I., II., IV. rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

9. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP vzhliada v závere súdu prvej inštancie, že žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu je potrebné považovať za žalobu o určenie, či tu nie je právo založené takýmto právnym úkonom, a že neplatnosť právneho úkonu nie je právnou skutočnosťou, ale právnym hodnotením následkov určitej skutočnosti a je tak potrebné aplikovať § 137 písm. c) CSP. Zdôraznil, že rozsudky, na ktoré súd v tejto súvislosti poukázal, boli vynesené ešte pred nadobudnutím účinnosti CSP, resp. za účelom zachovania právnej istoty v tejto otázke, súdy ešte prihliadli na ustanovenie zák. č. 99/1963 Zb. (OSP), nakoľko sa jednalo o konania začaté ešte za jeho účinnosti. Za účinnosti OSP totiž prevažovali názory, že žaloba na určenie právnej skutočnosti je prípustná iba za predpokladu, že jej prípustnosť vyplýva in concreto z právneho predpisu (najmä

z hmotného práva). V praxi sa však žaloba na určenie právnej skutočnosti zvyčajne pripúšťala vo všeobecnej rovine, ak žalobca preukázal na určenie právnej skutočnosti naliehavý právny záujem. Nová právna úprava CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu, najmä z hmotného práva. Právny úkon (v prejednávanej spore zmluva o prevode obchodného podielu) je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik (rovnako aj zrušenie) práv a povinností. Z uvedeného vyplýva, že pre účely ustanovenia § 137 CSP je potrebné vnímať žalobu v časti určenia platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti, kde právna úprava zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti, okrem výnimky (ak to vyplýva z osobitného predpisu). Žalobca v žalobe netvrdil z akého právneho predpisu mu vzniklo právo na podanie žaloby o určenie neplatnosti zmluvy, odvolával sa len na všeobecné ustanovenia OZ, pričom aj súd prvej inštancie neplatnosť zmluvy posúdil len podľa týchto všeobecných ustanovení. Všeobecné ustanovenia OZ vzťahujúce sa na právne úkony (§ 34 a nasl.) však nemožno považovať za osobitný právny predpis, z ktorého by žalobca mohol vyvodzovať právo na podanie žaloby o určenie právnej skutočnosti (rozhodnutie NS SR sp. zn. 9Cdo/7/2021, 3Cdo/203/2018). Odvolateľ tak tvrdí, že súd síce aplikoval správny právny predpis, ale aplikoval nesprávne konkrétnu právnu normu, nakoľko na žalobu (prvý žiadaný petit) má byť aplikované ust. § 137 písm. d) CSP. Následne nemohol súd ani správne posúdiť, či boli splnené podmienky na aplikáciu daného ustanovenia, ktoré splnené nemohli byť.

10. Odvolateľ za nesprávny považuje aj záver súdu o aplikácii OBZ na plynutie premlčacej doby, nakoľko sa jedná o zmluvu uzatvorenú medzi dvoma fyzickými osobami a súd rozhodol o jej neplatnosti na základe všeobecných ustanovení OZ, čoho následkom je aj aplikácia OZ na otázku premlčania. Nárok uplatnený žalobcom je tak premlčaný.

10.1. V ďalšom uvádza, že všeobecnou náležitosťou zmluvy o prevode obchodného podielu má byť uvedenie, či zmluva je odplatná alebo bezodplatná, čo v prejednávanej spore bolo splnené. Nikde nie je totiž určené, že dohoda o cene obchodného podielu musí byť aj priamo súčasťou samotnej zmluvy o prevode obchodného podielu, uvedené nie je jej esenciálnou náležitosťou. Zmluva obsahovala spôsob určenia ceny obchodného podielu, preto nemôže byť absolútne neplatná.

11. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolateľ poukázal na bod 30. odôvodnenia rozsudku. Odvolateľovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.000,- eur, avšak žalobcovi nebola uložená žiadna vzájomná povinnosť. Súd síce v odôvodnení uviedol, že žalobca má vrátiť žalovanému neplatne nadobudnutý obchodný podiel, ale žiadnu takúto povinnosť mu vo výroku rozsudku neuložil. Samotné vyslovenie neplatnosti zmluvy nie je dostatočné a samé o sebe spôsobilé dosiahnuť zmenu zápisu v obchodnom registri. Je tiež otázne, či pri časovom odstupe, ktorý nastal od prevodu obchodného podielu, je možné vrátenie v nezhoršenom stave. Po prevode došlo žalobcom k zrušeniu aj tej prevádzkarne, ktorá bola prevedená na žalobcu a ktorá bolo zdrojom činnosti spoločnosti. Rozsudkom súdu by nebola zachovaná rovnováha práv oboch zmluvných strán neplatnej zmluvy, hoci synalagmatický vzťah vznikol priamo zo zákona.

12. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP odvolateľ uviedol, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nie je dostatočné. Súd totiž nevysvetlil, z akého dôvodu aplikoval ust. § 137 písm. c) CSP a pokiaľ ho aj aplikoval, neodôvodnil existenciu naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu v bode 32. odôvodnenia, o ktorom odvolateľ tvrdí, že nie je daný. Žalobca sa k otázke naliehavého právneho záujmu napokon ani nevyjadril, stal sa nadobúdateľom obchodného podielu počas obdobia 4 rokov pred podaním žaloby, pôsobil ako spoločník spoločnosti. Práve žalobca bol ten, kto bol zadávateľom vo vzťahu k vypracovaniu dokumentácie potrebnej na prevod obchodného podielu v spoločnosti. Následne zrejme spoločnosť nespĺnila jeho očakávania, preto zrušil jej prevádzkareň, ktorá bola grom jej činnosti.

13. Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť, zotrvávajúci na svojich doterajších vyjadreniach v konaní.

14. Odvolateľ v replike nad rámec skôr uvedených skutočností uviedol, že podľa poslednej účtovnej závierky za rok 2022 je spoločnosť v strate -7.179,- eur a vlastné imanie spoločnosti je -539,- eur. Spoločnosť nebola v takom stave v čase, keď došlo k prevodu obchodného podielu na žalobcu (teda ku dňu 5.10.2015). Žalobca si ponechal preplatky, ktoré vznikli za rok 2015 vo výške cca 3.200,-

eur (vzniknuté počas fungovania spoločnosti, kým bol žalovaný spoločníkom a konateľom, nakoľko žalobca v roku 2015 figuroval v spoločnosti len necelé 2 mesiace). Zdôraznil, že voči žalobcovi v pozícii žalovaného bolo vedené konanie na Okresnom súde Košice II (teraz Mestský súd Košice) pod sp. zn. 18C/1/2017, v ktorom súd rozhodol, že A. B. je povinný zaplatiť odvolateľovi sumu 5.000,- eur s príslušenstvom za zariadenie bývalej prevádzky na Alžbetinej 15 v Košiciach, ktorú sumu žalobca neuhradil.

15. Žalobca v odvolacej duplike opätovne navrhuje, aby odvolací súd napadnuté výroky potvrdil ako vecne správne.

16. Odvolateľ doručil odvolaciemu súdu podanie zo dňa 17.4.2024 kde poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 18C/1/2017 zo dňa 7.4.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/359/2019 a uznesenie Mestského súdu Košice č.k. K2-18C/1/2017-329 zo dňa 15.2.2024, ktoré podľa neho súvisia s predmetom konania (prvé dve rozhodnutia sa už v súdnom spise nachádzajú ako príloha podania žalovaného zo dňa 28.4.2021 – poznámka odvolacieho súdu).

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že je sčasti dôvodné.

18. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/, t.j. že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; písm. f), t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; písm. d), t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd odvolanie meritórne prejednal.

18.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

18.2. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť

súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

18.3. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

18.4. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.09.2025 o 10.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. 200/II. poschodie, trakt D, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na Úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

20. Vychádzajúc zo žalobného petitu žalobca žiadal prejednať a rozhodnúť v tomto konaní viaceré procesné nároky čoho prípustnosť vyplýva z interpretácie § 166 ods. 2 CSP a to vysloviť absolútnu neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu a vydanie bezdôvodného obohatenia.

K uplatnenému nároku – vysloveniu neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu

21. Zmluvy a iné právne úkony (ich existencia, platnosť a neplatnosť) sú právnymi skutočnosťami. CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, ak tak vyplýva z osobitného predpisu (nie zo všeobecných ustanovení o neplatnosti právnych úkonov).

21.1. Odvolací súd si je vedomý aplikačných problémov spojených s výkladom určovacích žalobných petitov podľa § 137 písm. c) a d) CSP. Súd prvej inštancie svoj záver o dôvodnosti žaloby (v časti o určenie absolútnej neplatnosti zmluvy) objasnil v bode 32. odôvodnenia rozsudku. Poukázal na názorovú platformu, ktorá žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu považuje za žalobu o určenie, že tu nie je právo (založené takýmto právnym úkonom), t.j., že neplatnosť právneho úkonu nie je právnou skutočnosťou, ale právnym hodnotením následkov určitej skutočnosti a je preto potrebné aplikovať § 137 písm. c) CSP (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/187/2016). Súd prvej inštancie posúdenie

žaloby v prejednávacom spore podľa § 137 písm. d) CSP považoval za nezodpovedajúce potrebám praxe, preto jej prípustnosť (a následnú dôvodnosť) posudzoval podľa § 137 písm. c) CSP.

Takýto postup vyhodnotil odvolací súd ako nesprávny a vzhľadom na plnenie uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

V čase rozhodovania súdu prvej inštancie existovala ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu, ktorá bez akýchkoľvek pochybností považovala žaloby o určenie (ne)platnosti právnych úkonov, podané po 1. júli 2016, za žaloby o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, ktorých prípustnosť je podmienená existenciou osobitného predpisu (sp. zn. 7Cdo/268/2019, 4Obdo/56/2020, 4Obdo/71/2020, 4Cdo/26/2021, 9Cdo/7/2021). Právny názor, podľa ktorého podľa novej právnej úpravy CSP nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov (právnej skutočnosti), ak to nevyplýva z osobitného predpisu, je prijímaný naprieč senátmi tak občiansko-právneho, ako aj obchodno-právneho kolégia NS SR.

21.2. Odkaz súdu prvej inštancie na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/187/2016, keďže predmetom posúdenia v ňom bola najmä otázka prípustnosti určovacej žaloby v režime OSP a vzhľadom na aktuálne závery rozhodovanej praxe (viď vyššie) je tak nevhodný.

21.3. Zo záverov súdu prvej inštancie vyjadrených najmä v bode 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku je pritom zrejmé, že neidentifikoval žiadny osobitný právny predpis, z ktorého by vyplývala možnosť domáhať sa takejto neplatnosti. Tento záver (že žalobca sa danou žalobou o určenie absolútnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu nemohol domáhať podľa § 137 písm. d) CSP, keďže toto právo nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu) je teda správny. Uvedeným osobitným predpisom nie je OZ, pokiaľ ide o všeobecné ustanovenia týkajúce sa právnych úkonov a ich platnosti. Žalobami prípustnými podľa § 137 písm. d) CSP je napr. žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu, o skončení pracovného pomeru podľa Zákonníka práce, žaloba nájomcu na určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu podľa § 711 ods. 6 OZ, žaloba na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným podľa § 131 OBZ, uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti (§ 183 OBZ) a uznesenia členskej schôdze družstva (§ 242 a § 260 OBZ).

21.4. Súd prvej inštancie tak vec (pokiaľ ide o prvý žiadaný nárok) nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žaloba na vyslovenie absolútnej neplatnosti zmluvy je žalobou podľa § 137 písm. c) CSP.

22. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku zmenil a žalobu ako neprípustnú zamietol (§388 CSP).

K uplatnenému nároku – vydaniu bezdôvodného obohatenia vo výške 7.000,- eur ako zaplatenej sumy za obchodný podiel

23. Žalobca sa domáha zaplata vyšie uvedenej sumy argumentujúc absolútnou neplatnosťou uzavretej zmluvy o prevode obchodného podielu. Súd prvej inštancie sa tak musel ako predbežnou otázkou zaoberať platnosťou/neplatnosťou namietanej zmluvy.

23.1. Právny úkon (ktorým je aj zmluva o prevode obchodného podielu) sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 ods. 1 OZ). Zároveň musí byť aj dovolený (§ 39 OZ), t.j. nesmie svojím obsahom alebo účelom odporovať zákonu, alebo ho obchádzať, ani byť v rozpore s dobrými mravmi. Neexistencia uvedených náležitostí spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá pôsobí priamo zo zákona, od počiatku, bez ohľadu na to, či sa jej niekto dovoľá, resp. v súdnom konaní bez ohľadu na to, či ju niektorá strana namieta, pretože súd na ňu prihliada ex offio, t.j. z úradnej povinnosti. Podstatným v súdnom konaní tak bude, či sa súd o možnom dôvode absolútnej neplatnosti procesne korektným spôsobom dozvie.

23.2. V konaní bolo preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 24.9.2015 dotknutú Zmluvu o prevode obchodného podielu (v daný deň bola podpísaná s úradne overenými podpismi). V otázke určenia ceny obsahovala v čl. II bod 1 dojednanie: „odplata za prevod obchodných podielov bude predmetom osobitnej dohody“. V konaní nebolo sporné, že takáto dohoda v písomnej forme uzatvorená medzi stranami sporu nebola.

23.3. V otázke platnosti zmluvy o prevode obchodného podielu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v bodoch 27. a 28. odôvodnenia jeho rozhodnutia. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že písomnú formu zmluvy o prevode obchodného podielu vyžaduje Obchodný zákonník v ustanovení § 115 ods. 4, teda jej písomná forma je obligatórna. Nedodržanie písomnej formy, vrátane absencie povinných náležitostí zmluvy, je tak postihnuté jej absolútnou neplatnosťou. Obsahové náležitosti zmluvy o prevode obchodného podielu (súd prvej inštancie ich uviedol v bode 27. odôvodnenia rozsudku) sú v odbornej literatúre, aj judikatórne ustálené (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/102/2001). Ak teda odplatná zmluva o prevode obchodného podielu neobsahuje dohodu o cene obchodného podielu a ani dohodu o spôsobe jej určenia, je absolútne neplatnou pre jej neurčitosť podľa § 37 ods. 1 OZ. Predmetný dôvod neplatnosti nie je možné dodatočne zhojiť následným dohodnutím odplaty za prevod, ani jej zaplatením. Uvedené platí aj v prípade, ak bola cena dohodnutá v podobe dodatkov k zmluve, prípadne v podobe osobitnej dohody. Za spôsob určenia ceny nemožno považovať ani také zmluvné dojednanie, obsahom ktorého by bola dohoda zmluvných strán o tom, že sa o cene obchodného podielu dohodnú následne v budúcnosti (viď. 3Obdo/2/2019). Odvolací súd tak nezdieľa právny názor odvolateľa, že zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti. Vzhľadom na záver o absolútnej neplatnosti zmluvy je tak opodstatneným záver o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného vzniknutého titulom plnenia z neplatnej zmluvy.

23.4. Neplatná zmluva vo všeobecnosti nevyvoláva vecnoprávny účinok (na právny úkon sa pozerá, akoby nikdy nebol urobený). Neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu je otázkou hmotného práva, je daná bez ohľadu na existenciu súdneho rozhodnutia deklarájúceho túto neplatnosť (rozhodnutie len odstraňuje právnu neistotu medzi účastníkmi daného právneho vzťahu).

23.5. Plnenie z neplatného právneho úkonu je bezdôvodným obohatením, ktoré sú jeho strany povinné navzájom si vydať. Zmluva o prevode obchodného podielu je ale špecifická v tom, že „vydať“ obchodný podiel (zaviazať žalovaného na jeho vydanie) nie je možné (obchodný podiel nemožno „vydať“). Je potrebné zdôrazniť, že v dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy sa žalovaný spoločníkom obchodnej spoločnosti nikdy nestal (pre absenciu právneho titulu). Nápravu je tak možné zjednať v konaní o zosúladenie údajov, ktorého cieľom je dosiahnutie zhody zápisu v obchodnom registri so skutočným právnym stavom inak, ako na základe návrhu na zápis údajov do obchodného registra (§ 289 a nasl. CMP).

K vznesenej námietke premlčania

24. Obchodný zákonník upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy a niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním (§ 1 OBZ). Vzťah OBZ a OZ je upravený v § 1 ods. 2 druhá veta OBZ, podľa ktorého ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa ustanovení OBZ, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva, je teda založený na zásade subsidiarity, ktorá znamená, že OZ je všeobecným a podporným predpisom k OBZ, možno ho tak použiť len podporne vtedy, ak príslušná otázka nie je v OBZ upravená.

24.1. Vzťah strán sporu je vzťahom obchodnoprávnym. Keďže inštitút bezdôvodného obohatenia OBZ neupravuje, je naň potrebné aplikovať právnu úpravu OZ, čo ale neznamená, že sa vzťah strán stáva vzťahom občianskoprávnym, pretože si naďalej zachováva svoj obchodnoprávny charakter, z čoho vyplýva nevyhnutnosť na jeho zostávajúcu časť aplikovať ustanovenia OBZ. Právna úprava premlčania je v OBZ komplexná, preto je použitie OZ na otázky premlčania vylúčené. Otázkou premlčania súd prvej inštancie teda správne právne posúdil, preto vo vzťahu k nej odvolanie nie je dôvodné.

25. Keďže súd prvej inštancie vec správne právne posúdil v otázke neplatnosti zmluvy a otázky premlčania, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a odôvodnenie jeho rozhodnutia spĺňa požiadavky kladené naň § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd výrok II. jeho rozsudku potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

26. Správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania aj napriek skutočnosti, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho I. napadnutom výroku zmenil a žalobu zamietol. Každá zo sporových strán bola čiastočne úspešná, preto nemá žiaden z nich na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní sa navzájom vyvážil úspech a neúspech strán sporu (neúspech odvolateľa vo výroku o vydanie bezdôvodného obohatenia, úspech vo výroku o určenie neplatnosti zmluvy).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).